

# **Evanjeliu na Kvetnú nedeľu (cyklus A)**

Komentár evanjelia na Kvetnú nedeľu (cyklus A). „Keď vošiel do Jeruzalema, rozvírilo sa celé mesto; vypytovali sa: Kto je to? A zástupy hovorili: To je ten prorok, Ježiš z galilejského Nazareta.“ Ježiš je kráľ. Jeho autorita pramení z jednoduchosti, z Božieho pokoja, jediného prameňa spásonosnej moci.

**Evanjeliu (Mt 21, 1-11)**

Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage pri Olivovej hore, Ježiš poslal dvoch učeníkov a povedal im:

„Chodte do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko! Odviažte ich a privedte ku mne! A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: ‚Pán ich potrebuje.‘ A hneď ich prepustí.“

Toto sa stalo, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

„Povedzte dcére sionskej:

Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe,

tichý, sediaci na oslici,

na osliatku, mláďati ťažného zvieraťa.“

Učeníci šli a urobili, ako im Ježiš rozkázal. Priviedli oslicu a osliatko, pokládli na ne svoje plášte a on si na ne sadol. Veľké zástupy prestierali na cestu svoje plášte, iní odtínali zo

stromov ratolesti a stlali ich na cestu.  
A zástupy, čo išli pred ním, i tie, čo šli  
za ním, volali:

„Hosanna synovi Dávidovmu!  
Požehnaný, ktorý prichádza v mene  
Pánovom! Hosanna na výsostiach!“

Keď vošiel do Jeruzalema, rozvírilo  
sa celé mesto; vypytovali sa:

„Kto je to?“

A zástupy hovorili:

„To je ten prorok, Ježiš z galilejského  
Nazareta.“

.....

## **Komentár**

V tejto scéne sa napĺňa to, čo napísal  
prorok Zachariáš: „Plesaj hlasno,  
dcéra Siona, jasaj, dcéra Jeruzalema,  
hľa, tvoj kráľ ti prichádza,  
spravodlivý je a prináša spásu,

ponížený je a nesie sa na oslovi, na osliatku, mláďati oslice“ (Zach 9, 9). Je to kráľ pokoja, odetý do skromnosti.

Tento nádherný úryvok z evanjelia jemne hovorí o pokore Ježiša, cnosti, ktorá je neoddeliteľná od otvoreného uznania pravdy. Neprichádza na divokom žrebcovi, ale na skromnom a pokojnom oslovi. No je to predsa Kráľ! A jeho vláda siaha až po samé končiny zeme (porov. Zach 9,10). To, čo sa v slovách proroka len naznačovalo ako niečo tajomné, sa v Ježišovi naplno uskutočňuje. Ježiš je kráľ, a preto takto vstupuje do Jeruzalema. Ale vstupuje bez násilia, bez vyhlásenia povstania proti rímskym vojskám. Jeho autorita pramení z jednoduchosti, z Božieho pokoja, jediného prameňa spásonosnej moci. Svätý Josemaría v homílii o tomto úryvku poukazuje na to, že „keď sa blíži chvíľa jeho utrpenia a Ježiš chce názorne ukázať

svoje kráľovstvo, triumfálne vstupuje do Jeruzalema na oslíkovi!“ (*Boží priatelja*, bod 103).

Blahoslavený Álvaro del Portillo spomínal, že svätý Josemaría „nám mnohokrát rozprával o tom chudobnom oslíkovi, nástroji Ježišovho víťazstva, v ktorom videl odraz všetkých kresťanov, ktorí prostredníctvom dobre vykonanej profesionálnej práce, vykonávanej pred Bohom, usilujú o to, aby Kristus bol prítomný medzi ich spolupracovníkmi a priateľmi, a nesú ho vo svojom živote a skutkoch po dedinách a mestách, aby bol oslávený iba Boh“ (*List 1-IV-1992*). A pokračujúc vo svojich spomienkach, svätý Josemaría poukazoval na to, že „aby oslík mohol niesť Pána (...), musela prísť duša apoštola, aby ho odviazala od jasličiek. Tak aj my musíme ísť k tým dušiam, ktoré nás obklopujú a ktoré čakajú na ruku apoštola (...), aby ich odviazala od

jasličiek svetských vecí, aby sa stali trónom Pána“ (*Poznámky z rozhovoru*, 30-III-1947, AGP, biblioteca, P01, IX-1982, s. 56).

Neskôr blahoslavený Álvaro poukázal na to, že „Evanjelium nám nehovorí mená tých dvoch učeníkov, ktorých Ježiš poveril, aby išli oslobodiť oslíka, ale naopak zdôrazňuje, že presne splnili Pánov príkaz (...). Poslušnosť týchto mužov, ktorí sa presne držali toho, čo im bolo zverené, bola predpokladom pre triumfálny vstup Krista do Jeruzalema, čo bolo zároveň predzvesťou konečného víťazstva nad hriechom, ktoré mal dosiahnuť o niekoľko dní na oltári Kríža“ (*List 1-IV-1992*).

„Veľký zástup rozprestrel svoje plášte na ceste“, ktorou mal prejsť Ježiš (v. 8), ako gesto intronizácie, typické pre Dávidovu dynastiu (porov. 2 Kr 9, 13). Víтали ho aj vetvami stromov,

pričom ho oslavovali slovami Žalmu 118, ktoré ho vyhlasovali za Mesiáša: „Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom“ (Ž 118, 26), ku ktorým pridávali výkrik: „Hosanna“, čo znamená: „Spas nás! Pomôž nám!“. Ich oslavný výkrik znie ako radostná chvála a výbuch nádeje na skoré nastolenie Dávidovho kráľovstva a tým aj na vytúžené vykúpenie Izraela.

Katechizmus Katolíckej Cirkvi takto zhrňuje to, čo dnes čítame v evanjeliu: „V stanovenom čase sa Ježiš rozhodol vydať sa do Jeruzalema, aby tam podstúpil svoje utrpenie, zomrel a vstal z mŕtvych. Ako Kráľ-Mesiáš, ktorý zvestuje príchod Kráľovstva, vstupuje do mesta na oslovi a vítajú ho malí, ktorých oslavný výkrik je zachytený v modlitbe Sanctus svätej Omše: ‚Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna! (Spas nás!)‘ (Mt 21, 9). Oslavou tohto vstupu do

Jeruzalema liturgia Cirkvi  
každoročne začína Veľký  
týždeň“ (*Kompendium Katolíckej  
Cirkvi*, bod 111).

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/gospel/evanjelium-na-kvetnu-  
nedelu-cyklus-a/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/evanjelium-na-kvetnu-nedelu-cyklus-a/) (29.03.2026)